

UZASADNIENIE

WYROKU W CAŁOŚCI

Decyzją z 9.10.2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że:

1. S. M. jako prezes zarządu Fundacji Dekompresja z siedzibą w Ł. ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem wraz z członkami zarządu M. B. oraz E. M. za zobowiązania Fundacji z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 23328,33 zł w tym na;

- ubezpieczenia społeczne za okres od września 2014 r. do lutego 2016 r.

należność główna 13517,55 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 4477 zł

ogółem 17994,55 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2014 r. do lutego 2016 r.

należność główna 3211,99 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 1048 zł

ogółem 4259,99 zł

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2015 r. do lutego 2016 r.

należność główna 813,69 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 260 zł

ogółem 1073,69 zł

2. M. B. jako wiceprezes zarządu Fundacji (...) z siedzibą w Ł. ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem wraz z prezesem zarządu S. M. a zobowiązania Fundacji z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 94,43 zł w tym na;

- ubezpieczenia społeczne za wrzesień 2014 r.

należność główna 60,89 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 24 zł

ogółem 84,89 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za wrzesień 2014 r.

należność główna 9,54 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 0,00 zł

ogółem 9,54 zł

3. E. M. jako wiceprezes jako wiceprezes zarządu Fundacji (...) z siedzibą w Ł. ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem wraz z prezesem zarządu S. M. a zobowiązania Fundacji z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 23233,80 zł w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od października 2014 r. do lutego 2016 r.

należność główna 13456,66 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 4453 zł

ogółem 17909,66 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2014 r. do lutego 2016 r.

należność główna 3202,45 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 1048 zł

ogółem 4250,45 zł

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2015 r. do lutego 2016 r.

należność główna 813,69 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 260 zł

ogółem 1073,69 zł

/decyzja k. 21-23 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. B. wnosząc o jej zmianę, argumentując, że nie miał wglądu do dokumentów finansowych fundacji w okresie, gdy pełnił funkcję wiceprezesa fundacji, a wszelkie decyzje samodzielnie podejmował prezes fundacji, który złożył stosowne oświadczenie w tej sprawie, konkludując, że odpowiedzialność za długi Fundacji (...) w Ł. ponosi w całości jej prezes S. M..

/odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/odpowiedź na odwołanie k. 6/

W dniu 29.01.2020 r. M. B. złożył pismo procesowe, w którym wniósł o nienaliczanie odsetek karnych za zwłokę z tytułu nieopłaconych składek, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnień do czasu zakończenia postępowania odwoławczego w n/n sprawie, podtrzymując stanowisko, że po zakończeniu jego zatrudnienia w fundacji i zakończeniu pełnienia przez niego funkcji wiceprezesa fundacji, odpowiedzialność ponosi wyłącznie prezes fundacji.

/pismo procesowe wnioskodawcy k. 19/

Na rozprawie w dniu 11.09.2020 r. wnioskodawca poparł odwołanie, zainteresowana E. M. przyłączyła się do odwołania wnioskodawcy.

Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, a ponadto oświadczył, że zwróci się o interpretację punktu 1 zaskarżonej decyzji w związku z tym, że odwołujący został ujęty w nim za okres, w którym nie pełnił funkcji wiceprezesa Fundacji (...).

/e-prot. z 11.09.2020 r.; 00:00:18: 00:02:15/

Na rozprawie z 23.10.2020 r. wnioskodawca poparł odwołanie, a pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, jednocześnie przyznając, że punkt 1 zaskarżonej decyzji w stosunku do odwołującego powinien dotyczyć kwoty 94,43 zł oraz, że wnioskodawca uiszczył w całości tę kwotę po wydaniu zaskarżonej decyzji, a także oświadczył, że w najbliższym czasie zostanie wydana nowa decyzja w tej sprawie.

/e-prot. z 23.10.2020 r.: 00:01:22/

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca - M. B. pełnił funkcję wiceprezesa Fundacji (...) w okresie od 2011 r. do 2014 r. Wniosek o wpis do KRS dotyczący zmiany w tym zakresie został złożony w październiku 2014 r. Zmiana została ujawniona w KRS w grudniu 2014 r.

/okoliczności niesporne, a nadto okoliczności przyznane przez wnioskodawcę e-prot. z 11.09.2020 r.: 00:02:15, uchwały o udzielenie absolutorium k. 48, potwierdzenie przelewu k. 48, okoliczność przyznana przez pozwanego e-prot. z 23.10.2020 r.: 00:01:22, odpis KRS k. 1-4 akt ZUS/

Egzekucja wobec Fundacji (...) okazała się bezskuteczna, Fundacja nie składała wniosku o ogłoszenie upadłości i otwarcie likwidacji, nie wskazano mienia, z którego możliwe byłoby zaspokojenie zobowiązań w znacznej części.

/okoliczności niesporne/

W okresie objętym punktem 1 zaskarżonej decyzji z 9.10.2019 r. wnioskodawca nie pełnił funkcji wiceprezesa Fundacji (...) w Ł.. Punkt pierwszy przedmiotowej decyzji w stosunku do wnioskodawcy powinien dotyczyć tylko kwoty 94,43 zł.

W okresie objętym punktem 2 zaskarżonej decyzji z 9.10.2019 r. wnioskodawca pełnił funkcję wiceprezesa.

Odwołujący uiszczył całą kwotę 94,43 zł wynikającą z punktu 2 tej decyzji w dniu 20.08.2020 r.

/okoliczności niesporne, a nadto okoliczności przyznane przez wnioskodawcę e-prot. z 11.09.2020 r.: 00:02:15, uchwały o udzielenie absolutorium k. 48, potwierdzenie przelewu k. 48, okoliczność przyznana przez pozwanego e-prot. z 23.10.2020 r.: 00:01:22/

W toku postępowania odwoławczego ZUS I Oddział w Ł., po ponownej analizie sprawy na skutek wniesionego odwołania przez wnioskodawcę od decyzji z 9.10.2019 r., wydał decyzję z 28.10.2020 r., mocą której w punkcie 1 stwierdził, że S. M. jako prezes zarządu Fundacji Dekompresja z siedzibą w Ł. ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem wraz z wiceprezesem M. B. za zobowiązania Fundacji z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 94,43 zł w tym na;

- ubezpieczenia społeczne za wrzesień 2014 r.

należność główna 60,89 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 24 zł

ogółem 84,89 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za wrzesień 2014 r.

należność główna 9,54 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 0,00 zł

ogółem 9,54 zł

2. M. B. jako wiceprezes zarządu Fundacji (...) z siedzibą w Ł. ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem wraz z prezesem zarządu S. M. a zobowiązania Fundacji z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 94,43 zł w tym na;

- ubezpieczenia społeczne za wrzesień 2014 r.

należność główna 60,89 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 24 zł

ogółem 84,89 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za wrzesień 2014 r.

należność główna 9,54 zł,

odsetki za zwłokę liczone na 9.10.2019 r. 0,00 zł

ogółem 9,54 zł

/decyzja k. 59-60/

Powyższy stan faktyczny okazał się w całości niesporny i został odtworzony na podstawie okoliczności przyznanych przez strony, a także dostępnych dokumentów, których wartość dowodowa nie była kwestionowana.

Sąd pominął złożone przez wnioskodawcę oświadczenia prezesa Fundacji (...), albowiem nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia n/n sprawy, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zaskarżona decyzja z 9.10.2019 r. w punkcie 1 została w toku postępowania zmieniona przez pozwanego kolejną decyzją z 28.10.2020 r. zgodnie z żądaniem wnioskodawcy, tj. stwierdzono, że odwołujący odpowiada solidarnie z prezesem Fundacji (...) za zaległości składkowe za wrzesień 2014 r. w łącznej kwocie 94,43 zł. Pomędzy stronami ostatecznie nie było sporu, że po wrześniu 2014 r. wnioskodawca przestał pełnić funkcję wiceprezesa rzeczony fundacji.

Stosownie do treści art. 477 13 k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części.

Zgodnie zaś z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli wydanie wyroku stało się zbędne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477 13 kpc w związku z art. 355 § 1 kpc, umorzył w pkt 1 wyroku postępowanie w sprawie wywołanej odwołaniem od punktu 1 decyzji z dnia 9.10.2019r.

Spór ograniczył się zatem wyłącznie do punktu drugiego zaskarżonej decyzji . W tym zaś zakresie Sąd zważył, że wnioskodawca nie podważył w toku postępowania swojej odpowiedzialności za zaległości składkowe za wrzesień 2014 r., kiedy jeszcze pełnił funkcję wiceprezesa Fundacji (...).

Należy w tym miejscu odwołać się do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t. j. Dz.U. 2017 poz. 201 ze zm.), które na mocy art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.) mają odpowiednie

zastosowanie do należności z tytułu składek - m. in. w zakresie odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania składkowe - tj. art. art. 91, art. 107 § 1 i 2 pkt 2, 4, art. 108 § 1, art. 116 i art. 118 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa

Jak stanowi art. 32 ustawy systemowej, przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne mają odpowiednie zastosowanie do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń.

W myśl przepisu art. 116 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1649), tzn. 01.01.2016 r., za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1. nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego; nastąpiło bez jego winy);

2. nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Zgodnie z art. 116 § 2 odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upłynął w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu. Stosownie do § 4 art. 116 Ordynacji podatkowej, przepisy art. 116 § 1 i 2 stosuje się również do byłego członka zarządu.

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności akcjonariusze (udziałowcy) czy też władze spółki takiej odpowiedzialności nie ponoszą.

W tym kontekście przepisy szczególne statuujące tego rodzaju wyjątkową odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Odpowiedzialność członków zarządu określona w §1, obejmuje zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu.

Natomiast zgodnie z art. 107 § 1 i 2 pkt 2 i 4 cyt. ustawy Ordynacja podatkowa odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości z tytułu składek wynikające z prowadzenia działalności i odsetki za zwłokę oraz koszty egzekucyjne.

Stosownie do treści art. 116a. § 1 ordynacji podatkowej, za zaległości podatkowe innych osób prawnych niż wymienione w art. 116 odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie organów zarządzających tymi osobami. Przepis art. 116 stosuje się odpowiednio. Zgodnie z § 2 art. 116 a za zaległości podatkowe stowarzyszenia powstałe przed jego wpisem do właściwego rejestru odpowiadają solidarnie osoby działające na rzecz stowarzyszenia do chwili wpisu. W § 3 art. 116a postanowiono, że członek zarządu stowarzyszenia zwykłego odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze stowarzyszeniem i pozostałymi członkami zarządu za zaległości podatkowe stowarzyszenia.

Do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu Spółki za zobowiązania składkowe organ rentowy jest obowiązany wykazać jedynie okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w zaległość składkową spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce, bowiem ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej odpowiedzialność, spoczywa na członku zarządu (wyrok NSA w B. z 6.03.2003 r. SA (...)/03 POP (...)).

Odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. dotyczy wyłącznie zobowiązań podatkowych – składkowych, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu (por. wyrok (...) SA/R. 886/02 POP (...) i wyrok NSA w W. z 3.03.2004r. (...) SA 315/02, L.).

Do przyjęcia odpowiedzialności członka zarządu Spółki z o.o. za zobowiązania z tytułu nieopłacenia składki na ubezpieczenie społeczne konieczne jest ustalenie, że zobowiązania te powstały w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu, przerodziły się w zaległości spółki, a egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 3.03.2004r. III AUa 477/03 OSA 2004/12/28).

Podkreślić w tym miejscu należy, że za zaległości podatkowe, składkowe spółki z ograniczeniem odpowiedzialności odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, chyba, że członek zarządu wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, albo że nie zgłoszenie upadłości lub postępowania układowego, nastąpiły nie z jego winy, bądź wskaże on mienie z którego egzekucja jest możliwa (wyrok NSA w G. z 19.09.2003r. (...)/Gd 56/01, L.).

Tak więc, aby organ rentowy mógł przypisać członkowi zarządu spółki z o.o. odpowiedzialność za jej zobowiązania składkowe powinien zgodnie z art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej wykazać między innymi całkowitą lub częściową bezskuteczność egzekucji. Cytowany przepis natomiast nie wymaga umorzenia postępowania egzekucyjnego wobec bezskuteczności egzekucji (wyrok NSA- Ośrodek Zamiejscowy w L. z 7.05.2001r -1 SA /Lu (...)).

Należy podkreślić, że w niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał, aby wystąpiła jakakolwiek przesłanka egzoneracyjna z art. 116 § 1 ordynacji podatkowej, pozwalająca na uniknięcie przez niego tej odpowiedzialności.

W sprawie poza sporem pozostaje, że wnioskodawca we wrześniu 2014 r. pełnił funkcję wiceprezesa Fundacji (...), a także, że egzekucja wobec Fundacji (...) okazała się bezskuteczna, Fundacja nie składała wniosku o ogłoszenie upadłości i otwarcie likwidacji, nie wskazano mienia, z którego możliwe byłoby zaspokojenie zobowiązań w znacznej części.

Sąd zważył, że odpowiedzialności wnioskodawcy za zaległości składkowe za wrzesień 2014 r. nie znosi to, że nie interesował się sprawami finansowymi spółki i wszystkie decyzje w tym zakresie podejmował prezes fundacji. Złożone przez wnioskodawcę w toku postępowania oświadczenia prezesa fundacji w tym zakresie nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 12.02. 2002 r., (...) SA (...), Sąd ten, rozważając kryterium braku winy, stwierdził, iż jako kryterium w tym zakresie powinno się przyjąć obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy. Osoba zainteresowana (w tym członek zarządu) winna wykazać brak winy, czyli udowodnić stosowną argumentacją swoją staranność oraz fakt, że uchybienie określonemu obowiązkowi było od niej niezależne. W tym nieinteresowanie się przez skarżącego działalnością finansową Fundacji z uwagi na całkowite scedowanie tego na Prezesa Fundacji, nie zwalnia go od odpowiedzialności za zaległości spółki na podstawie przesłanki braku zawinienia, o której mowa w art. 116 § 1 ordynacji podatkowej. W konsekwencji, wnioskodawca nie wykazała się należyłą starannością w sprawowaniu obowiązków wiceprezesa fundacji we wrześniu 2014 r. Nieznajomość kondycji finansowej Fundacji i brak zainteresowania skarżącego jako jej wiceprezesa tą kwestią stanowi zawinione przez niego zaniechanie wykonywania podstawowych obowiązków, gdy taki obowiązek można mu skutecznie przypisać, albowiem miało to miejsce w okresie pełnienia funkcji wiceprezesa Fundacji (por. wyrok WSA w Gliwicach z 11.03.2008 r., (...) SA/GI (...), LEX nr 483144).

Ponadto Sąd zważył, że wnioskodawca uznał swoją odpowiedzialność w zakresie objętym punktem 2 decyzji, skoro w całości uiścił 20.08.2020 r. całą kwotę zaległości z tego tytułu w wysokości 94,43 zł, lecz już po wydaniu w/w decyzji z 9.10.2019 r.

Należy w tym miejscu wskazać, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter kontrolny i służy badaniu prawidłowości decyzji organu rentowego, a postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji ZUS-u sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z 25.09.2014 r., I UK 181/14, LEX nr 1537266), zatem zapłata należności po dniu wydania decyzji nie powoduje uznania jej nieprawidłowości.

Mają na uwadze powyższe Sąd uznał, że decyzja z 9.10.2019 r. w zakresie punktu 2 była prawidłowa i w efekcie oddalił odwołanie wnioskodawcy w tym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Rozstrzygnięcie w punkcie 3 sentencji wyroku Sąd oparł na treści art. 102 k.p.c. Obciążenie strony, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, może w okolicznościach konkretnej sprawy pozostawać trudne do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Z tego względu ustawodawca przewidział w przytoczonym przepisie specjalne unormowanie pozwalające nie obciążać strony przegrywającej obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi całości lub części kosztów. Ideę tę urzeczywistnia wyrażona w komentowanym przepisie zasada słuszności. Należy zauważyć, iż art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje w żaden sposób pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych. Ocena, czy taki wypadek rzeczywiście zachodzi, pozostawiona została uznaniu Sądu. Musi ona mieć na względzie całokształt okoliczności sprawy, a zatem te związane z przebiegiem procesu, ale również pozostające poza jego zakresem. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Kryteria pomocne przy rozstrzygnięciu o istnieniu, czy też nieistnieniu przesłanek zastosowania zasady słuszności wskazane zostały w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego. Sąd nie obciążył wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez organ rentowy na podstawie art.102 k.p.c. mając na względzie, że w sprawie była sporna odpowiedzialność i w wysokość zadłużenia wnioskodawcy stwierdzona w punkcie 1 zaskarżonej decyzji z 9.10.2019 r., która wymagała interpretacji pozwanego, a przede wszystkim to, że ZUS ostatecznie jedynie na skutek zaskarżenia decyzji z 9.10.2019 r. przyznał, że odpowiedzialność wnioskodawcy, której dotyczył punkt 1 w/w decyzji jest ograniczona wyłącznie do zaległości składkowych Fundacji za wrzesień 2014 r. w kwocie 94,43 zł i wydał stosowną decyzję w tym zakresie w dniu 28.10.2020 r. Ponadto Sąd wziął pod uwagę, że całe to zadłużenie wnioskodawca już spłacił w toku n/n postępowania. Zdaniem Sądu powyższe okoliczności zasługują na miano szczególnych w rozumieniu art. 102 k.p.c. i uzasadniają zastosowanie dobrodziejstwa przewidzianego tym przepisem w stosunku do wnioskodawcy.

A.P.